

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci žalobce: **Queenford Trade s.r.o.**, se sídlem Štěrboholská 1434/102a, Praha 10, IČ: 28982258, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.1.2014 č.j. 1948/14/5000/14305-701328,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podanou žalobou napadl shora uvedené správní (daňové) rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále také jen „*finanční úřad*“) ze dne 11.2.2013, čj. 639049/13/2010-24905-110084 (oba správní úřady obecně dále také jen „*správce daně*“). V daňovém řízení byla pravomocně vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2011 ve výši nadměrného odpočtu 922,- Kč.

V odůvodnění napadeného správního rozhodnutí je mj. uvedeno, že podstatou odvolacího řízení je neuznání nároku na odpočet daně podle ust. § 72 a 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o dani z přidané hodnoty nebo zákon*“), z přijatého zdanitelného plnění, které deklarovala společnost LANVEC, s.r.o., které žalobce zahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za leden 2011. Finanční úřad tak vyzval žalobce, aby odstranil pochybnosti o údajích v daňovém přiznání, tyto pochybnosti žalobce neodstranil, což mu bylo finančním úřadem sděleno, na což reagoval předložením dokladů a návrhem na výslech jednatele odběratele Mgr. xxxxxxxxxx. Žalovaný po podání odvolání doplnil odvolací řízení, a zaslal k prověření nájemního vztahu mezi žalobcem a příslušným majitelem nemovitosti dožádání k provedení svědecké výpovědi, a výzvu k poskytnutí informací daňovému subjektu BB služby s.r.o., a bankám.

Odůvodnění napadeného rozhodnutí pak odkazuje na právní rámec posouzení věci, jímž je Směrnice Rady 2006/112/ES, zákon o dani z přidané hodnoty, přičemž nárok na odpočet daně prokazuje plátce daňovým dokladem, pokud to vyžaduje průběh řízení, může správce daně vyzvat daňový subjekt k prokázání skutečností potřebných pro správní stanovení daně. Nárok na odpočet daně lze vyloučit i za případné existence daňového dokladu předloženého plátcem, nárok na odpočet daně nemusí být správcem daně přiznán, když plátce daně uplatňuje nárok na odpočet daně podvodně nebo zneužívajícím způsobem (rozsudek Evropského soudního dvora ve věci C-80/11 Mahagében a C-142/11 Péter Dávid ze dne 21.6.2012). Na správci daně je, aby prokázal, že plátce daně vědět měl a mohl, že je součástí podvodu; z judikatury Evropského soudního dvora pojem „mohl vědět“ je nutné vykládat tak, že skutková zjištění zakládající důvodné pochybnosti o tom, že o podvodném jednání osoba nevěděla, a že s ním byla srozuměna, pojem „měl vědět“ potom tak, že dotčený subjekt měl a mohl přijmout taková opatření, jež by vyloučila účinky podvodného jednání, resp. účasti dotčeného subjektu na takovém jednání (žalovaný dále poukázal na další rozsudky Evropského soudního dvora, které tyto pojmy vykládají a na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10.1.2008, čj. 9 Afs 67/2007, ze dne 29.5.2009, čj. 7 Afs 54/2009-90, ze dne 15.5.2007, čj. 2 Fas 177/2006-61, a ze dne 23.3.2012, čj. 2 Afs 60/2011-94 – všechna uváděna soudní rozhodnutí jsou veřejně přístupná na webových stránkách soudů).

Po této konstataci žalovaný provedl aplikaci právního základu na tuto věc. Činností žalobce byla obchodní činnost (nákup a prodej niklu), žalobce v přiznání uplatnil nárok na odpočet daně přijatého plnění podle předloženého dokladu č. FP 2 vystaveného dodavatelem LANVEC s.r.o. a následně spolu se zbožím pořízeným v průběhu roku 2010 od společnosti PILC ODPADY s.r.o. a skladovaným společně v areálu v Jablonci nad Nisou dodaného do jiného členského státu odběrateli společnosti GREAT s.r.o. se sídlem na Slovensku. Žalobce předložil na základě výzvy daňový doklad č. FP 2 vystavený společností LANVEC s.r.o., který vykazoval zásadní formální nedostatky (měrná jednotka nakoupeného zboží a číslo bankovního účtu dodavatele, na který měla být dle dispozice „bankovním převodem“ provedena úhrada), písemnost o pohybech na účtu (vklad hotovosti na účet dne 2.6.2011 ve výši 2.500.000,- Kč a následně úhrady zaslané na též účet ve výši 1.450.000,- Kč, a 1.035.342,- Kč). Následně byla zaslána inventární karta zásob za období 1.1.2009 - 31.12.2011, předmět zboží uvedený na přijatém dokladu č. FP 2 označen jako „nikl kusový“ a je rovněž uvedena i měrná jednotka „kg“. Jednatel žalobce při ústním jednání uvedl, že nakoupené zboží nebylo zcela uhrazeno, pouze poskytl dodavateli 2 zálohy, a to ve výši dvakrát 150.000,- Kč, toto tvrzení relevantně nedoložil. Současně uvedl, že zboží bylo prodáno do jiného členského státu společnosti GREAT s.r.o. a byla mu poskytnuta záloha ve výši 2.500.000,- Kč a doplatek bude realizován do 11.6.2011. V rámci prověřování tvrzení žalobce bylo provedeno šetření u společnosti LANVEC s.r.o., jejíž jednatel byl vyzván k předložení dokladů a podání vysvětlení, jednatel této společnosti se přes původní omluvu a stanovení nového termínu jednání nedostavil a správci daně byly zaslány pouze doklady, které dokládaly nákup zboží nikl dne 19.1.2011 od dodavatele SKETER ECOLOGY s.r.o. a jeho následný prodej dne 20.1.2011 tomuto daňovému subjektu s minimálním obchodní přírůžkou, současně byl doložen pokladní doklad č. 260111/1 k úhradě přepravy společností 2MP s.r.o. (Kolín – Čáslav), z tohoto dokladu vyplývá, že přeprava byla uskutečněna dopravním prostředkem 2 AB 8176, jehož provozovatelem byl daňový subjekt SUMI GROUP a.s. zastupován jediným statutárním orgánem Mgr. xxxxxxxx jako jediným členem představenstva.

V odůvodnění je uvedeno, že z předložených dokladů vyplývá, že zboží mělo být převáženo společností 2MP s.r.o. z Kolína od dodavatele SKETER ECOLOGY s.r.o.

společnosti LANVEC s.r.o., z žádných veřejně dostupných rejstříků nebyly prokázány skladovací prostory společnosti SKETER ECOLOGY s.r.o. v Kolíně, ani společnosti LANVEC s.r.o. v Čáslavi, předložený doklad za přepravu neobsahuje přílohou záznam o provozu vozidla, nebylo doloženo a prokázáno konkrétní místo nakládky a vykládky, společnost LANVEC s.r.o. sídlí na adrese, na které je zapsáno velké množství dalších daňových subjektů, nemá zaměstnance, skladové prostory ani vozidla, je bez personálního a materiálního vybavení, nebyla předložena žádná kupní smlouva, na základě které by započal smluvní vztah.

V odůvodnění je dále uvedeno, že dalším bodem při posuzování oprávněnosti uplatnění nároku na odpočet daně z přijatého dokladu č. FP 2 bylo jeho dodání do jiného členského státu odběrateli společnosti GREAT s.r.o., zboží bylo nakládáno v Jablonci nad Nisou v areálu, jehož majitelem je společnost EVESA s.r.o., skladové prostory byly pronajaty společností QUEENFORD s.r.o., jehož jednateli je totožný s jednatelem žalobce, a který uvedl, že předmětné zboží bylo dočasně ve lhůtě 4 – 6 týdnů uloženo na nádvoří areálu, tedy bez skladové evidence a nebylo převzato do majetkové odpovědnosti. Další posuzovanou skutečností bylo přemístění zboží z nějakého blíže neurčitého skladu v Čáslavi do Jablonce nad Nisou, k tomu žádné důkazní prostředky nebyly předloženy. Tvrzení jednatele žalobce a subjektu QUEENFORD s.r.o., že zboží bylo přepraveno vozidly DAF a ta byla již prodána, považuje žalovaný za účelové, neboť neodpovídá předloženým dokladům, kdy zboží mělo být pořízeno od dodavatele PILC ODPADY s.r.o. nakoupeného v roce 2010 v celkovém objemu 4 310 kg a zboží nakoupené od dodavatele LANVEC s.r.o. v objemu 5 960 kg, podle odpovědi na dožádání bylo zboží od dodavatele PILC ODPADY žalobci dodáno v dřevěných bednách v Čáslavi, žalobce žádným důkazním prostředkem nedoložil jednak přepravu z Čáslavi do Jablonce nad Nisou, jednak přebalení zboží z dřevěných beden do big bagu, neboť takto bylo dále zboží jako celek dodáno do jiného členského státu.

Dále je v odůvodnění uvedeno, že k samotnému dodání zboží do jiného členského státu byl předložen daňový doklad č. 01/2011, dodací list a CMR dokládající přepravu, v rámci daňového řízení bylo v odpovědi na mezinárodní dožádání uvedeno, že došlo ke změně jednatele daňového subjektu GREAT s.r.o. od 24.9.2010 Mgr. xxxxxxxx, doklady byly zabaveny Krajským oddělením policejního sboru a šetřením bylo zjištěno, že se zde nenacházejí odklady o úhradě ani doklady prokazující následný prodej pořízeného zboží, sídlo tohoto subjektu bylo fiktivní. Podle předloženého CMR měla dopravu provádět společnost 2MP s.r.o. vozidlem 7S0 0620 s návěsem 7S0 4903, majitelem těchto dopravních prostředků je společnost BB služby s.r.o., která je pronajala společnosti 2MP s.r.o., doprava do jiného členského státu byla provedena dne 28.2.2011 zahájením jízdy v 10:50 hodin v Čelákovících a příjezdu do Prievidze téhož dne v 17:15 hodin. Z tohoto záznamu o provozu vozidla nebyla potvrzena cesta z Čelákovic do Jablonce nad Nisou a dále směrem na Slovensko. Z Ředitelství silnic a dálnic bylo sděleno, že dopravní prostředek byl zachycen od exitu 112 Jihlava po exit 210 Holubice, při tomto důkazním prostředku se jeví přeprava Čelákovice – Jablonec nad Nisou – exit 112 Jihlava v časovém intervalu 1:55 hodin po vedlejších silnicích jako nereálná (vzdálenost asi 310 km). K prověření tvrzení žalobce o dodání zboží do jiného členského státu bylo zasláno dožádání k provedení svědecké výpovědi Mgr. Zatloukala k objasnění zapůjčení vozidla pro společnost 2MP s.r.o. pro provedení přepravy mezi Kolínem a Čáslaví a současně i jako jednatele společnosti GREAT s.r.o. k objasnění přepravy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, pořízení zboží, jeho uskladnění apod. Z odpovědi na dožádání vyplynulo, že svědek se na stanovený termín omluvil, což bylo označeno jako účelové, neboť se jednalo o návštěvu lékaře mimo stanovený termín, tento svědek není pro svého správce na území Slovenska kontaktní. Dále byly prověřeny platební

toky mezi jednotlivými dodavateli a odběratelem, a ty rovněž vypovídají o podvodném jednání, neboť dodavateli zboží PILC ODPADY s.r.o. nebyly k dnešnímu datu doloženy takové doklady, které by prokazovaly úhradu daňových dokladů č. 912 a 1011, žádné důkazní prostředky prokazující vymáhání nedoplatku ve výši 339 036,- Kč za plnění uskutečněné v listopadu 2010, doklad vystavený dodavatelem LANVEC s.r.o. nebyl uhrazen a dluh ve výši 325 360,- Kč nebyl vymáhán, ze získaného bankovního výpisu byly pouze doloženy hovorní vklady ve výši 2 500 000 Kč dne 2.6.2011 a 2 131 770 Kč dne 9.6.2011, tento výpis však neprokazuje, že prostředky byly poskytnuty odběratelem GREAT s.r.o.

Na základě těchto skutečností žalovaný dospěl k závěru, že dodavatel společnost LANVEC s.r.o. vykazuje minimální spolupráci s místně příslušným správcem daně, nebylo prokázáno, že zboží bylo nabyto tak, jak je deklarováno na dokladu č. FP 2, nebylo doloženo jeho uskladnění, nebyla prokázána přeprava od společnosti SKETER ECOLOGY s.r.o. k dodavateli LANVEC s.r.o. mezi Kolínem a Čáslaví prostřednictvím společnosti 2MP s.r.o., nebylo prokázáno přemístění zboží z Čáslavi do Jablonce nad Nisou, skladování zboží v areálu pronajatém společností QUEENFORD s.r.o. probíhalo za nestandardních podmínek bez jakékoliv skladové evidence, přestože se zde objevuje personální propojenost mezi žalobcem a společností QUEENFORD s.r.o., nebyla prokázána přeprava zboží z Jablonce nad Nisou do jiného členského státu, rozpor mezi důkazními prostředky a tvrzeními žalobce, jednoznačná specifikace nákladky a vykládky, dodavatel společnosti GREAT s.r.o. je pro správce daně trvale nekontaktní, doklady má v držení policie, jednatel společnosti GREAT s.r.o. se nezúčastnil jednání ve věci podání svědecké výpovědi, jednání před správcem daně se účelově vyhýbá, byla prokázána personální propojenost mezi odběratelem GREAT s.r.o. a společností SUMI GROUP a.s., která poskytla dopravní prostředek, Mgr. xxxxxxxx byl v době obchodního případu jednatelem společnosti GREAT s.r.o. a současně i členem představenstva společnosti SUMI GROUP a.s., a dále společností appe s.r.o., která majetkově ovládala společnost GREAT s.r.o. a SUMI GROUP s.r.o., nebyly provedeny úhrady zboží dodavatelům tak, jak tvrdil žalobce, v rámci předkládání úhrady nebyl odstraněn rozpor mezi tvrzením žalobce a předloženými důkazními prostředky, doklady o úhradě zboží odběratelem se v účetnictví GREAT s.r.o. nenacházejí, nebyly provedeny úkony k vymáhání dlužné částky, a nebyla doložena průkazná skladová evidence o nákupu a prodeji zboží.

V odůvodnění je dále reagováno na námitky žalobce. Vzhledem k tomu, že žalobní body směřují do nesouhlasu s neprovedením výsledku Mgr. xxxxxxxxx, soud uvádí pouze ty části odůvodnění, které tuto námitku v daňovém řízení vypořádaly (částečně námitka č. 11 a 12). V odůvodnění je uvedeno k této poměrně dílčí části celkových zjištění, že k prokázání uskutečněného osvobozeného plnění s nárokem na odpočet daně – dodání zboží do jiného členského státu byl opakovaně předvolán jednatel společnosti Mgr. xxxxxxxxx, ten se jednání před správcem daně účelově vyhýbal a pro správce daně je nekontaktní. V odpovědi na dožádání je pouze uvedeno (k poměrům společnosti GREAT s.r.o.), že tato společnost podala daňové přiznání, avšak v písemnostech, které má v držení policie, se žádné jiné písemnosti prokazující pořízení zboží, přepravu z jiného členského státu a jakoukoli úhradu daňového dokladu č. 01/2011 nenacházejí. Tím nebylo prokázáno pořízení zboží od dodavatele LANVEC s.r.o., jeho skladování v Jablonci nad Nisou a následně jeho dodání do jiného členského státu odběrateli GREAT s.r.o., požadavek žalobce na provedení svědecké výpovědi Mgr. xxxxxxxxx žalovaný neakceptuje, neboť k provedení svědecké výpovědi byl svědek předvolán dne 25.9.2013, svědek se nezúčastnil a předložil lékařské zprávy, které byly z jiného dne, než byl stanovený termín pro podání svědecké výpovědi. Z těchto skutečností posoudil žalovaný jednání Mgr. xxxxxxxxx jako účelové vyhýbání se jednání před správcem daně, neboť i předložené lékařské zprávy byly vystaveny v době po stanoveném termínu

svědecké výpovědi, jednání Mgr. xxxxxxxx pak posoudil jako jedno z objektivních kritérií, neboť nebyla prokázána přeprava zboží do jiného členského státu, nebyly doloženy žádné důkazní prostředky z účetnictví GREAT s.r.o. svědčící o uskutečnění plnění a současně i úhrada daňového dokladu č. 01/2011 nebyla provedena společností GREAT s.r.o., ale nestandardně hotovostními vklady v několika milionových částkách fyzickou osobou Mgr. xxxxxxxx.

Dále je v odůvodnění uvedeno, že dne 2.6.2011 Mgr. xxxxxxxx provedl na pobočce banky v Kolíně vklady v hotovosti v částce 2 500 000 Kč a dne 9.6.2011 v částce 2 131 770 Kč na účet žalobce, tyto úhrady byly sice provedeny touto osobou, avšak důkazní prostředek, že toto byly prostředky poskytnuté společností GREAT s.r.o. nebyly doloženy a dle odpovědi na mezinárodní dožádání se doklady o úhradě dokladu 01/2011 v účetnictví společnosti GREAT s.r.o. nenacházejí. Vložení peněžních částek na bankovní účet žalobce, aniž by to prokazatelně byly peníze společnosti GREAT s.r.o., neprokazuje, že došlo k uskutečněnému plnění tak, jak je uvedeno na dokladu 01/2011, že došlo k dodání zboží do jiného členského státu v souvislosti se skutečnostmi zjištěnými v průběhu daňového řízení, naopak tyto indicie nasvědčují, že daňový subjekt vědět měl a mohl, že v daném případě jde o podvodné jednání.

Žalobce v podané žalobě uplatnil tento žalobní bod, jímž je soud při přezkumu správního rozhodnutí vázán. Uvedl, že celé řízení k odstranění pochybností správce daně bylo vedeno stylem „nekontaktnost = pochybnost“, což však nemá oporu v ust. § 1 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*daňový řád*“). Nesouhlasí s tím, že žalovaný neprovedl výslech svědků xxxxxxx a Mgr. xxxxxxx, přičemž výslech Mgr. xxxxxxx nepovažoval za nadbytečný, neboť sám činil kroky směřující k jeho výslechu, posléze se však spokojil s tím, že výslech proveden nebyl. Z obsahu rozhodnutí není seznatelné, z jakého důvodu se tak stalo, a uvádí, že se Mgr. xxxxxxx výslechu „vyhnul“. Druhá eventualita podle názoru žalobce je ta, že svědeckou výpověď Mgr. xxxxxxx nepovažuje žalovaný za bezvýznamnou, pak bylo povinností tohoto svědka vyslechnout. Za daného stavu dokazování podle názoru žalobce nemůže žalovaný spolehlivě doložit, že výslech Mgr. xxxxxxxby byl zjevně nadbytečným důkazem, proto je podle názoru žalobce rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, kdy nelze vyloučit, že žalobce nebude čerpat z listin, které má k dispozici Mgr. xxxxxxx. Napadá dále skutečnost, že celé řízení bylo ve své podstatě vedeno odvolacím orgánem, který se nevypořádal s jeho námitkami, které uplatňoval v daňovém řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že ji považuje za nedůvodnou a namítl její zamítnutí. Uvedl, že se konkrétně ke všem skutečnostem, uvedeným v žalobě vyjádřil v odůvodnění rozhodnutí, neprovedení svědecké výpovědi Mgr. xxxxxxx je rovněž zdůvodněno (chování svědka vyhodnotil jako účelové jednání a jedno z objektivních kritérií, kdy přeprava zboží do jiného členského státu nebyla prokázána, čímž se stal tento výslech nadbytečný – tato osoba působila rovněž ve společnosti SUMI Group a.s., která figurovala jako majitel vozidla, jímž mělo být zboží přepravováno, což by bez ohledu na obsah již nemělo takovou důkazní sílu, aby mohlo změnit závěr správce daně).

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

Podle ust. § 72 a 73 zákona o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném v rozhodné době: „(1) Plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování

a) zdanitelných plnění dodání zboží, převodu nemovitosti nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku,

b) plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku,

c) plnění s místem plnění mimo tuzemsko, pokud by měl nárok na odpočet daně, jestliže by se uskutečnila s místem plnění v tuzemsku,

d) plnění uvedených v § 54 odst. 1 písm. a) až j), l) až u) a y) a v § 55 s místem plnění ve třetí zemi, nebo pokud jsou taková plnění přímo spojena s vývozem zboží, nebo

e) plnění uvedených v § 13 odst. 8 písm. a), b), d) a e) a v § 14 odst. 5.

(2) Daní na vstupu u přijatého zdanitelného plnění se rozumí daň uplatněná podle tohoto zákona

a) na zboží, které plátcovi bylo nebo má být dodáno, nemovitost, která mu byla nebo má být převedena, anebo službu, která mu byla nebo má být poskytnuta,

b) na zboží, které bylo plátcem pořízeno z jiného členského státu anebo dovezeno ze třetí země, nebo

c) v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).

(3) Nárok na odpočet daně vzniká plátcovi okamžikem, kdy nastaly skutečnosti zakládající povinnost tuto daň přiznat.

(4) Plátce nemá nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění použitého pro reprezentaci, které nelze podle zvláštního právního předpisu⁵³⁾ uznat za výdaje vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů, s výjimkou plnění podle § 13 odst. 8 písm. c).

(5) Plátce má nárok na odpočet daně v plné výši u přijatého zdanitelného plnění, které použije výhradně pro uskutečňování plnění uvedených v odstavci 1.

(6) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění jak pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně, tak pro jiné účely, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen v části připadající na použití s nárokem na odpočet daně (dále jen „odpočet daně v částečné výši“), pokud zákon nestanoví jinak. Příslušná výše odpočtu daně v částečné výši se stanoví postupem podle § 75 nebo 76.

§ 73

(1) Pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen splnit tyto podmínky:

a) při odpočtu daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce, mít daňový doklad,

b) při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil při poskytnutí zdanitelného plnění osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku nebo jiným plátcem, anebo kterou plátce uplatnil při pořízení zboží z jiného členského státu, daň přiznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem,

c) při odpočtu daně při dovozu zboží, je-li plátce povinen tuto daň přiznat podle § 23 odst. 3 až 5, daň přiznat a mít daňový doklad, nebo

d) při odpočtu daně při dovozu zboží, není-li plátce povinen postupovat podle § 23 odst. 3 až 5, vyměřenou daň zaplatit a mít daňový doklad.

(2) Plátce je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně nejdříve za zdaňovací období, ve kterém jsou splněny podmínky podle odstavce 1.

(3) Nárok na odpočet daně nelze uplatnit po uplynutí lhůty, která činí 3 roky. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně počne běžet prvním dnem měsíce následujícího po zdaňovacím období, ve kterém nárok na odpočet daně vznikl. Po uplynutí této lhůty je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně pouze u přijatých zdanitelných plnění, u kterých mu vznikla povinnost tuto daň přiznat.

(4) Plátce, který má u přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v částečné výši, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně u tohoto plnění nejpozději za poslední zdaňovací období kalendářního roku, v jehož některém ze zdaňovacích období mohl být nárok uplatněn nejdříve. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně podle odstavce 3 tím není dotčena.

(5) Neobsahuje-li doklad pro prokázání nároku na odpočet daně všechny předepsané náležitosti daňového dokladu, lze nárok prokázat jiným způsobem. Tento postup nelze uplatnit, pokud chybějícími náležitostmi jsou údaje rozhodné pro výpočet daně nebo daňové identifikační číslo.

(6) Převyšuje-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu výši daně, která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani, která má být uplatněna podle tohoto zákona. Je-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu nižší, než která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani uvedené na daňovém dokladu.

(7) U plátců, kteří uskutečňují zdanitelná plnění společně na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, uplatňuje nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých k činnosti sdružení určený účastník, který vede evidenci za sdružení podle § 100 odst. 3. Plátci podnikající společně na základě smlouvy o sdružení mohou uplatnit nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých pro činnost sdružení jednotlivě, pokud uskutečňují zdanitelná plnění, ke kterým tato přijatá zdanitelná plnění použijí, a pokud tato uskutečněná zdanitelná plnění uvedou ve svých daňových přiznáních. Je-li uplatňován nárok na odpočet daně jednotlivými účastníky sdružení, musí být těmito účastníky uplatněna daň na výstupu ve vztahu k určenému účastníkovi sdružení, který přiznává daň na výstupu za činnost celého sdružení.“

Uplatněný žalobní bod, který zpochybňuje neprovedení svědeckého výsledku Mgr. xxxxxxxx a svědka xxxxxxxx, nemůže skutkový závěr, jak byl řádně správcem daně proveden po proběhlém daňovém řízení, nijak zvrátit či změnit. Jedná se pouze o poměrně magrinální jednotlivost, která souhrn ostatních důkazních prostředků nemůže ovlivnit.

Soud pro stručnost odkazuje v obecném hodnocení povinností daňového subjektu (žalobce) v daňovém řízení (povinnost tvrzení a důkazní) na přesvědčivé a pečlivé odůvodnění napadeného správního aktu, které včetně na věc dopadající judikatury (rozhodovací činnosti soudů) dostatečně jasně a srozumitelně uvádí, co je v tomto řízení podstatné. V této věci vycházely správci daně jak z toho, co uváděl a prokazoval žalobce, což bylo však nedostatečné a vzbuzovalo oprávněné pochybnosti o správnosti takových zjištění, proto správce daně přistoupil k dalšímu dokazování, které skutkovou verzi žalobce spolehlivě vyvrátilo. Žalobce pak v žalobě žádné konkrétní důvody nesouhlasu s takovým postupem neuvádí, ačkoliv daňové řízení bylo vedeno delší dobu a důvody pro rozhodnutí jsou značně rozsáhlé. Žalobce se pouze v žalobě omezil na obecné konstatování, že nebyl proveden příslušný výsledek svědka – jak je uvedeno v odůvodnění rozhodnutí, správce daně se pokoušel tento výsledek provést, svědek byl však nekontaktní, což správce daně řádně vyhodnotil jako vyhýbání se podání svědecké výpovědi. Za takového stavu, kdy je ve věci dostatek zjištění jiných, které reálně provedení příslušného obchodu výrazně zpochybňují (nedostatek evidence o značném množství složeného niklu, nejasnosti ohledně původu zboží, naprosto nereálné tvrzení týkající se přepravy zboží do jiného členského státu, které je v rozporu se záznamy dálničních míst pro ověření placení mýta a fyzicky možným časovým úsekem při dopravě z místa nakládky do prvního dálničního čidla, naprostá absence jakýchkoliv dokladů o zboží na straně přijímajícího subjektu ve Slovenské republice, neprůkazná platba za zboží v rozporu

s vystavenými daňovými i obchodními doklady), pak výslech dalších osob, zejména jednatele společnosti ve Slovenské republice, která má sama účetnictví a doklady zajištěné policií, již tato zjištění nemůže zpochybnit. Trvání na výsledku těchto osob proto správce daně (žalovaný) důvodně vyhodnotil jako součást procesní taktiky žalobce, jímž je vyhýbání se příslušnému daňovému řízení a oddálení konečného rozhodnutí ve věci, když provedení takového důkazu je ve věci nadbytečné a žalobce sám v průběhu daňového řízení, ač k tomu měl dost možností, žádné relevantní a dostatečně věrohodné důkazy o tom, že k uskutečnění zdanitelného plnění tak, jak bylo uplatněno v daňovém přiznání, skutečně došlo.

Žalobní námitka, že podstata dokazování proběhla před žalovaným jako odvolacím orgánem, rovněž není nijak konkrétně (na rozsah prováděného řízení a dokazování) zdůvodněna. V obecné rovině však neodpovídá ani odůvodnění napadeného rozhodnutí, ani obsahu správního spisu, neboť velká část dokazování probíhala před finančním úřadem (o čemž byl žalobce jako daňový subjekt vyrozuměn, sám se konkrétně v daňovém řízení k pochybnostem správce daně a provedení dokazování vyjadřoval), v odvolacím řízení bylo toto řízení pouze doplněno tak, aby mohly být konkrétně posouzeny odvolací důvody.

Soud tak k obsahu žaloby uzavírá, že žalobce uvádí pouze nekonkrétní a obecné důvody, které nemohou konkrétní skutková zjištění z provedení dokazování zpochybnit, přičemž v průběhu daňového řízení měl dost příležitostí, aby případně tyto skutečnosti zpochybnil jinými věrohodnými důkazy, což neučinil. V žalobním bodě pak konkrétní skutková zjištění správce daně nijak konkrétně nezpochybňuje a neuvádí, které zjištění a z jakého důkazu zpochybňuje.

V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. září 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Z. L.